

Wanneer we aan het studiejaar 1946/1947 terugdenken, betaamt ons allereerst ootmoedige dank aan den Almachtige, dat — in tegenstelling met voorafgaande jaren onze kring voor verliezen gespaard bleef scheen een ogenblik het leven van den bejaarden President-Directeur, onzen hooggeschatten Dr J. J. C. van Dijk, ernstig bedreigd te worden (door een hartaanval); maar tot onze grote blijdschap richtte de Here hem op van zijn ziekbed; en thans is zijn vitaliteit weer zó groot, dat hij mij schreef, zeer tot zijn leedwezen hier niet aanwezig te kunnen zijn, omdat hij op denzelfden dag de Jaarvergadering moest leiden van de Stichting „Vrederust” te Bergen op Zoom!

Men zou bijna geneigd kunnen zijn, in dit herstel enige symboliek te zien. Indien het mogelijk zou zijn, het afgelopen studiejaar met een paar woorden te typeren, dan zou men kunnen spreken van consolidatie van het herstel en verhoogde activiteit, van geleidelijken terugkeer tot den gewonen gang van zaken, van allengs weer normaal wordenden Universitair en Academisch leven in velerlei schakeling. Ten aanzien van het bestuur over en het toezicht op de Universiteit kon van herstel geen sprake zijn, omdat de Colleges van Directeuren en Curatoren steeds (ook tijdens de bezetting) hebben voortbestaan en ten bate van de Universiteit werkzaam geweest zijn. Het is mij een voorrecht, hun hier namens den Senaat openlijk dank te zeggen voor den intensieven arbeid, ook dit studiejaar door hen ten behoeve van de Universiteit werd verricht. Hoeveel Vereniging en Hogeschool inzonderheid te danken hebben aan den thans afgetreden Penningmeester van Directeuren Mr Grosheide, laat zich niet in enkele woorden zeggen en wellicht zelfs in het geheel niet onder woorden brengen. Het kan ons met zijn aftreden althans enigszins verzoenen, dat dit niet een geheel doorsnijden van den band behoeft te betekenen, en hij in den heer Van Namen, dien ik namens den Senaat gaarne welkom heet, een sympathieken en accuraten opvolger heeft gekregen. Onze beste wensen vergezellen ook den Curator Dr van Es, die om zijn leeftijd meende te moeten bedanken. Dr C. J. Honig,